

Šumice

Kraj: Zlínský

Správní obvod: Uherský Brod

Nadmořská výška: 225 m n. m.

Počet obyvatel: 1 632

Adresa URL: www.sumice.cz

Okres: Uherské Hradiště

GPS souřadnice: 49.028584N, 17.722050E

První pís. zmínka: 1380 (644 let)

PSČ: 687 74

Historie obce Šumice

První zmínky o obci pocházejí ze 2. poloviny 14. století, kdy kolem roku 1380 držel Šumice v doživotní zástavě Hynek z Valdštejna. Poté získali Šumice páni z Meziříčí, kteří je prodali pánům z Cimburka. Až do roku 1477 se zde vystřídala řada majitelů. V uvedeném roce je zakoupil i s dvorem Jan Planknar z Kynšperka, čímž se Šumice staly součástí uherskobrodského panství.

V 17. a na počátku 18. století obec zažila několik ničivých nepřátelských vpádů. Kromě toho trpěla častými povodněmi na řece Olšavě, a to v období od 18. až do počátku 20. století.

V roce 1890 byla uvedena do provozu zastávka na železniční trati Brno - Vlára.

Jméno obce bylo odvozeno z názvu „ves lidí Šumových“ a během času se několikrát změnilo. V roce 1391 to bylo Schumitz, 1447 Šumice, 1671 Ssumitz-Šumice a současný název Šumice je z roku 1924. V obci žije okolo 1800 obyvatel.

Obec Šumice bývala typickou řemeslnickou obcí, z které muži vyjížděli za prací na celou sezonu do měst Rakouska-Uherska, především Vídně a Budapešti. Na začátku 20. století pracovala většina mužů jako zedníci a zedničtí pomocníci, tzv. helfři. Z údajů v obecní kronice se dozvídáme, že v roce 1911 měla obec 1490 obyvatel, národnosti české-moravští Slováci. Obyvatelstvo tvořilo 707 mužů a 783 žen.

Vyznáním bylo 1 481 římských katolíků a 9 židů. Podle povolání žilo v obci 216 zedníků, 130 nádeníků, 98 rolníků, 6 mlynářů, 5 kovářů a zámečníků, 5 hostinských a obchodníků, 4

perleťáři, 3 tesaři, 2 stoláři, 2 miškáři, 2 obuvníci a 1 řezník. V roce 1911 žili v obci 2 Cikáni. Je

zřejmé, že převažovali zedníci a nádeníci. Zdejší zedníci odcházeli za prací do okolních zemí.

Tuto zednickou tradici bude obec připomínat v expozici připravovaného obecního muzea v opravované stavbě lidové architektury čp. 102 (informace ze dne 28.2.2017). Současné obecní muzeum je umístěné v budově pošty, v bývalém bytě pana poštmistra.

Málo známou informací je, že zakladatel Jelínkovy lihovarnické dynastie Jakob Jelínek (*1829 †1911), dědeček Rudolfa Jelínka (†1944) pocházel ze Šumic. Jelínkova rodina vlastnila v Šumicích hospodu čp. 34, kterou i provozovala. Tuto hospodu prodal Šalomoun Jelínek, strýc Rudolfa Jelínka, šumickému občanovi Františku Tlachovi v roce 1904. V té době již bohatá židovská rodina Jelínků bydlela v nedalekém lázeňském městečku Luhačovice.

<http://www.sumice.cz/clanek/285-hospoda-v-sumicich-vila-v-luhacovicich-a-likarka-v.html>

DŘÍNY V ŠUMICÍCH

Dřín obecný (Cornus mas), tato listnatá dřevina se vyskytuje nejenom v teplých oblastech Evropy a

jihozápadní Asie, kde je původní dřevinou, ale také v teplejších oblastech České republiky. V ČR se vyskytuje ve dvou oblastech. V severozápadních Čechách (Český kras, České středohoří a Dolní Povltaví), druhou oblastí je střední a především jižní Morava včetně oblasti Bílých Karpat. Jistou raritou výskytu dřínu obecného je obec Šumice, nacházející se 5 km východním směrem od Uherského Brodu, na dohled pohoří Bílých Karpat.

Přečtěte si, co o výskytu dřínu obecného píše šumický kronikář v obecní kronice z let 1918 až 1938: „...nejzajímavější částí katastru jsou obecní pastviny (lidově „pasinky“). Jsou to Čupy, Trnovec, Páté, Padělky a Žebráčky, poskytující kravám a kozám od jara do podzimu trochu sporé trávy a příjemný chládek pod krásnými, staletými planými hrušněmi. Bohužel, tyto nádherné stromy pomalu mizí hlavně stářím, ale často i bujností pasáků, kteří občas některou hrušeň „vypálí“. Založí oheň ve vykotlaném kmeni, čímž strom úplně zničí. Také druhá okrasa pastvin, staré dřínky, pomalu mizí. Jednak stářím, jednak krutým zacházením při obírání dřínků, kdy často i mnozí dospělí klidně olamují větve a tak stromy ničí. Koncem srpna a začátkem září sbírají děti i dospělí krásné, šípům podobné dřínky, aby bylo v domě trochu marmelády na šumické hody, které se slavívají 8. září. Stalo se prý však často, že mnohý přespolní hodovník dlouho vzpomínal na šumické hody a hlavně na vdolky s dřínkovou marmeládou, když se před tím napil kyšky. Ty dvě věci se prý totiž v žaludcích přespolních hodovníků dobře nesnášejí a proto snad „nevděčný svět“ vynašel pro Šumičany přezdívku „DŘINKAŘI“, která pravděpodobně přetrvává i ony staré hynoucí dřínky v Pátém a Trnovci, s nimiž zmizí bohužel nenávratně poslední zbytek staré poesie venkova.“

Tolik zmínka o obecních pasinkách a starých šumických dřínkách v obecní kronice. Bohužel, musím potvrdit, že kronikářovo proroctví se v 60. a 70. letech 20. století vyplnilo. Část pasinků byla zalesněná a část pasinků i s hrušněmi a staletými dřínky padla za oběť tehdejšímu extenzivnímu způsobu hospodaření v krajině. Úkolem, zadaným po stranické linii tehdejšími všemocnými okresními stranickými orgány KSČ zemědělským družstvům, bylo zvyšování rozlohy orné půdy i za cenu likvidace obecních pastvin. Od pamětníků vím, že stáří dřínů bylo odhadováno na 150 let. Dřínky ze Šumic ale úplně nezmizely. Zůstaly v polních hrázích a v zahradách rodinných domů. Šumičané jsou na „svůj obecní strom“ patřičně hrdí a mají ho i v obecním znaku. Navzdory nelichotivé historické přezdívce „DŘINKAŘI“, udržují tradici a dřín obecní hojně vysazují. Dřínky jsou nejlépe vidět brzy z jara, když rozkvetou drobnými žlutými květy. Jsou to první jarní kvetoucí keře a stromy. Velikou zásluhu na návratu dřínů do krajiny má Obec Šumice, která v letech 1997–1998 vysadila na ploše 10 ha 3,5 km biokoridorů a jiných krajinných prvků. V biokoridorech a v biocentrech s místními názvy TRHANCE, PÁTÉ nebo KŘIVÉ bylo kromě tisíců listnáčů vysázeno i 1 400 sazenic dřínu obecného. Část sazenic dřínu obecného byla vypěstovaná v obecní školce a tak další desítky sazenic dřínů obecných skončily v šumických zahradách a humnech. Poslední akcí je projekt současného vedení Obce Šumice nazvaný BIOCENTRUM PASINEK TRNOVEC. Podle projektu vypracovaného projektovou kanceláří

ARVITA P bude v trati bývalého pasinku TRNOVEC na ploše 2,5 ha vysázený polní sad, kde nebude chybět hrušeň polnička ani dřín obecní. Stromků a keřů dřínu obecného bude v novém polním sadu vysázeno celkem 200 ks.

Z dřínků se většinou dělá výborná marmeláda, milovníci ovocných vín vyrábějí z dřínků víno. Ovocný destilát z šumických dřínků jsem ještě nepil. Pověstné dřínky s kyšků jsem nikdy nejedl,

myslím si, že je nejedl ani jiný Šumičan, a nejedli je ani ti přespolní, kteří si tuto pomluvu o Šumičanech kdysi vymysleli...

Závěrem mohu konstatovat, že navzdory proroctví ze staré obecní kroniky dřív obecný v Šumicích stále žije, daří se mu a hojně se vyskytuje.

Text: Josef Jančář, starosta obce Šumice (údaj z 28.2.2017)

Staré foto: Zdeněk Opluštil, 40. léta 20. století, bývalé pasinky

